

*La meua mel és d'una flor
que a penes existeix.*
Irene CLIMENT

Cert que una primera versió dels versos de «Cos diferit» (*Anys llum*, Onada, 2018) va ser cal·ligrafiada per la meua mà heterònima, ja fa anys, amb una musicalitat diguem-ne inherent, però no deixa de fascinar-me com aquest petit poema ha estat tan ben desconstruït melòdicament en mètrica, rimes internes i cesures per a fer-se finalment cançó en la veu i en la guitarra del seu compositor Josep Ginesta, acompanyat al piano per la Núria Cañellas, integrants del tàndem musical *Afers Domèstics*. Pot ser curiós també, si més no, comparar aquest nou videoclip amb [el videopoema](#) sobre els mateixos versos ideat fa mesos durant les [presentacions d'Anys llum](#), i així comprovar-hi de quina manera arriba a variar la projecció visual i sonora de la poesia si està al servei de la recitada o bé al de la cantada. Però no embolique més, ja és hora d'apagar el llum i capbussar-se en silenci en aquesta joia musical dels *Afers Domèstics*.